

השבת של רבי נחמן מאומן מברסלב

טוב להגיד ולשיר ׀ נח׀ נחמ׀ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

ויתן לך ...

[לקוטי הלכות - הלכות ערב ג', כ"א]

והנה עיקר בכייתו של עשו הרשע היה על עניין הברכות שלקח יעקב ממנו במרמה, כי יצחק רצה לברך את עשו. ולכאורה הדבר פלא. איך טעה יצחק אבינו לאהוב את עשו הרשע, עד שרצה לברכו, ואפילו אם הטעה אותו עשו על כל פנים בוודאי היה יודע שיעקב צדיק ממנו הרבה. כי היה איש תם יושב אוהלים. ולא תהא כוהנת כפונדקית. על כל פנים היה ראוי לברך את יעקב הצדיק תחילה בכוונה.

אך באמת בוודאי ידע יצחק אבינו שחלקו של יעקב הוא בתורה ותפילה ועבודת ה', וחלקו של עשו הוא רדיפת העולם הזה, כי היה יודע ציד איש שדה. אך עשו הרשע הטעה את אביו עד שסבר שגם הוא חפץ בהתכלית ואוהב לומדי תורה ורוצה להחזיק אותם. כי באמת עשו הרשע - אף על פי שחלקו היה העולם הזה הגשמי ולא לישא עליו עול תורה ומצוות - אף על פי כן אם היה רוצה היה יכול להיות מרכבה אל הקדושה, אם היה אוהב את יעקב, כי היה ראוי לו להחזיק את יעקב, ולעמול ולעבוד כל ימיו בשביל יעקב אחיו כדי להחזיקו, שיוכל לעסוק בתורה כמו זבולון ויששכר, שנאמר עליו **שמח זבולון וכו'.**

תולדת

כי באמת זהו עיקר התכלית של ההמון עם אנשים פשוטים שאינם עוסקים בתורה ועוסקים בפרנסה ומו"מ בלי"ט מלאכות הם צריכים להשתדל בכל כחם להחזיק לומדי תורה הכשרים וזה עיקר התכלית שלהם. כי עי"ז נכלל עשי' ברצון, כי התורה היא בחי' רצון כנ"ל. והם עוסקים בעשי' דהיינו בעשיית המו"מ ולי"ט מלאכות. ועי"י שהם מחזיקים התי"ח מהמו"מ שלהם עי"ז נכלל עשי' ברצון שזהו עיקר התכלית כנ"ל.

ועשו הרשע הטעה את אביו ברמאות גדול עד שסבר שהוא אוהב במידה זו שהוא אוהב תלמידי חכמים ורוצה להחזיקם. וזהו **ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו**, ותרגומו ארי מצידיה הווה אכיל. והדבר תמוה, שצדיק כמו יצחק אבינו יאהב את הרשע בשביל שנותן לו לאכול!... אך באמת עיקר אהבתו היתה כי סבר שעשו הרשע אוהב את התלמיד חכם, ורוצה להחזיקו; ועל כן היה אוהבו בשביל האכילה שנתן לו, שעל ידי זה סבר שרוצה להחזיק את התלמיד חכם, שזהו עיקר התכלית של עשו אם היה עושה זאת באמת.

וזה שהיה מרמה אותו, ושאל לו: **אבא, איך מעשרין את המלח ואת התבן?** כי תרומות ומעשרות שנותנין לכהן זהו בחינת צדקה נדבת לב שנותנין לכהנים חלף עבודתם אשר הם עובדים באוהל מועד, שזהו בחינת צדקה שנותנין להתלמיד חכם שנקרא כהן העוסק בעבודת ה' יתברך, שעל ידי זה עיקר הארת הרצון, שממשיכין הארת הרצון לבחינת עשיה, כדי לבטל זוהמת הנחש כדי שיוכל עשיה ברצון כנ"ל.

ובשביל זה עיקר תרומות ומעשרות ומתנות עניים הם מתבואות השדה. כי עבודת השדה הוא עיקר הלי"ט [שלושים ותשע] מלאכות. כי רוב המלאכות הם בשדה כי השדה היא עיקר בחינת עשיה גשמית ושם עיקר אחיזת זוהמת הנחש, בחינת **נחש עפר לחמו**, ועל כן הזהירה תורה את ישראל לקדש את התבואה היוצאה מן השדה על ידי תרומות

ומעשרות ומתנות עניים, שהם בחינת צדקה, שעל ידי זה מקדשין בחינת עשיה כנ"ל, שממשיכין הארת הרצון בעשיה ונכלל עשיה ברצון כנ"ל.

נמצא שעיקר קדושת העשיה להכלל ברצון הוא על ידי צדקה. וזהו בחינת **והיה מעשה הצדקה שלום** - מעשה דייקא - כי על ידי זה נתקדש העשיה כנ"ל, ונעשה שלום בין שני הפכים; כי עשיה נכלל ברצון כנ"ל. ועל כן עשו שהיה מרמה את אביו עד שסבר שהוא רוצה להחזיק התלמיד חכם, על כן שאל אותו: **אבא איך מעשרין וכו'**, כאילו הוא חפץ להרבות בצדקה בתרומות ומעשרות, עד שמשופק אפילו אם להפריש מעשרות מתבן ומלח.

אבל באמת כל זה היה רמאות, כי אדרבא לא די שלא רצה להחזיק את יעקב אחיו הצדיק, אף גם אדרבא היה שונא גדול להצדיק יעקב, ומחמת הרמאות הזה שהטעה את אביו על כן רצה יצחק לברכו, דהיינו שרצה ליתן לו שפע הפרנסה בעולם הזה, כמו שכתוב: **ויתן לך אלקים מטל השמים ומשמני הארץ**, שזאת הברכה רצה לברך את עשו הרשע. כי סבר שהוא רוצה לעסוק בעבודת השדה בלי"ט מלאכות, ולהחזיק את אחיו התלמיד חכם; על כן אמר שטוב לברך אותו בברכה זו כדי שיעסוק בעבודת השדה ויחזיק את אחיו התלמיד חכם.

כי יעקב אין צריך כלל לברכה זאת, כי הוא אינו צריך לעסוק בשום עסק כלל, רק בתורה ועבודת ה', ועשו אחיו יחזיק אותו, כמו שיהיה לעתיד באמת, שיקויים **ועמדו זרים ורעו צאנכם וכו'**, כי עיקר התכלית שלהם הוא להחזיק את ישראל, שיוכלו לעסוק בתורה ועבודת ה'. ועל כן אמר יצחק: **הביאה לי ציד ואוכלה וכו'** כי דייקא על ידי זה - שביא לו ציד לאכול להחזיק התלמיד חכם - על ידי זה יקבל הברכות, כי בוודאי אם היה עשו רוצה בכך באמת, שהוא יעבוד בעבודת השדה ויחזיק את יעקב אחיו התלמיד חכם, בוודאי היה מגיע לו הברכה בזכות יעקב, כדי שיוכל להחזיק אותו. אבל באמת הרשע בחינת עשו אינו חפץ בזה כלל, רק רוצה לקבל הברכות בשביל תאוות לבו הרע, כדי שיוכל למלאות כל תאוותיו, ואדרבא רוצה לרדוף, חס ושלום, את הצדיק אחיו.

האדם

[אוצר היראה - קומת אדם ואיבריו, ט']

עיקר קיום האדם על רגליו שהם עמודי הגוף, הוא רק על-ידי הדעת. ועל-כן, כשהדעת מעוררב, אי אפשר לעמוד על רגליו, ואז הוא נופל, בבחינת חלי-נופל, רחמנא לצלן, שהוא על-ידי ערבוב הדעת כידוע. וכן כשהאדם שיכור, אזי אינו יכול לעמוד על רגליו כראוי, כי בהרגליו מלובש בחינת החיות של המוחין, כי נעוץ סופן בתחילתן. וכן הדיבור הוא גם-כן מהדעת, ועל-כן השיכור אינו יכול גם-כן לדבר כראוי. ועל-כן נבדל האדם מן בהמה על-ידי הדיבור, וכן על-ידי שהולך בקומה זקופה על רגליו, מה שאין כן בהמה שאין לה דעת, על-כן אין בה דיבור ואין בה כח לילך על רגליה לבד, רק היא מהלכת על ארבע. [לקוטי הלכות - הלכות סימני בהמה וחיה, הלכה א', אות ג'.]

[כוכבי אור - ספורים 99 לאים]

[מספר לקוטי עצות - צדיק, ט"ו]

משלים מרבי אברהם ז"ל

לענין שטות הבלי עולם הזה והתכלית

(א) איש אחד שנחרץ משפט, וכבר נמסר להוציא לפועל, והאדם נמסר להמוציאים לפועל, וישבו אותו בעגלה עם סוסים עם התלין המוציא לפועל את המשפט. והאדם הנחרץ למשפט יודע כי אין כבר שום מנוס ומפלט להנצל מהמשפט ורואה איך העגלה עם הסוסים הולכים הלוך וקרוב למקום התליה ואינם עומדים כהרף עין, ואפילו רגע אחד אינם עומדים, וכל פסיעה הוא מתקרב למקום ההריגה. ורק שאינו יודע כמה זמן ישהה הנסיעה למקום ההריגה - אם שנה או יום או שעה וכו' - ורק רואה שהולך ומתקרב.
בודאי אם היה רואה איזה קאמעדיא [משחק של צחוק], בודאי לא היה משים לבו לזה!

כן הוא אצל כל אדם, שכל אדם יודע שסוף כל סוף מוכרח למות, והשני סוסים הם היום והלילה, הרצים ושטים ופורחים ואינם עומדים כהרף עין, ורק הנחמה שלו שאינו יודע אם קרוב יומו, או עוד יש לו יותר לחיות. ועל כל פנים הולך וקרוב, על כן בודאי צריך להיות לו במוחו להכין צדה לדרך ולא יבלבלו בקאמדיעס והשטותים של התאוה מלשכוח מלהכין את עצמו צדה לדרך.

❖ כל החסרונות שיש לאדם, הן בפרנסה הן בבריאות הגוף וכו', כולם אי אפשר להשלימם ולמלאותם כי אם על ידי הצדיק והרב האמת שנלווה אליו. כי שלמות החסרונות הוא על ידי אנוחה וגנוחי שמתאנה על החסרון.

כי האנוחה של איש הישראלי יקרה מאד, כי על ידה ממשיכין הרוח חיים להשלים החסרון שמתאנה עליו. אבל זה הרוח חיים להשלים החסרון מקבלין רק מהצדיק שדבוק בהתורה ששם הרוח חיים.

❖ המתנגדים והרשעים, החולקים על הצדיקים אמתיים, הם מקבלין הרוח חיים שלהם מהרב דקליפה! כי יש רב דקליפה וסטרא אחרא כנגד הרב דקדושה, כי את זה לעומת זה עשה אלקים. ועל כן הם גדולים בשעתו, כי הרוח חיים הנמשך מהרב דקליפה היא בחינת רוח סערה שהוא גדול בשעתיה, אבל הוא רק לפי שעה ולבסוף כלה ונאבד ומסער גופיה ונשמתיה של הנאחזים בו. ועל-כן הם בחייהם קרויים מתים כי אין להם רוח חיים האמתי דקדושה שנמשך על ידי צדיקי אמת דייקא כני"ל.

❖ הצדיק שומע כל האנחות של הדבוקים בו, כי ממנו תוצאות חיים לכל אחד.

❖ הצדיקים אמתיים מכפרים עוונות, כמו שנאמר: **ואיש חכם יכפרנה**.

חיי מוהר"ן

[סימן תק"ב]

אמר [רבינו ז"ל]: איני יודע איך המקבלים מבקשים ואל תצריכנו לידי מתנת בשר ודם, מאחר שכל פרנסתם הוא ממה שמקבלים מאחרים!!
והמובן מדבריו היה שיש בזה עבודה ושכל איך לקבל ממון וכל פרנסתו יהיה ממה שמקבל, ואף-על-פי-כן לא יהיה מקבל כלל, ולא יהיה נצרך למתנת בשר ודם כלל, חס ושלום. וצריכין לבקש מהשם יתברך לזכות לזה השכל, ולא יהיה נצרך לידי מתנת בשר ודם, חס ושלום.

תפילה

[מספר לקוטי תפילות א' - תפילה ח']

יהי רצון מלפניך, ה' אלקינו ואלקי אבותינו, אל רחום וחנון אך אפים ורב חסד ואמת. שתעורר רחמיך וחסדיך הגדולים עלינו, ותזכנו ברחמיך הרבים להאמין ולהתקרב לצדיקים אמתיים שבדורנו אשר בהם בחרת, להחיות את עמך בית ישראל על ידם, כי מהם תוצאות חיים לנו ולכל ישראל.

אחינו בית ישראל

**תרמו נא בעין יפה
למען קיום העלון**

צוות המתנדבים

בדואר, חשבון 7-2255-89

"אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס"

תזכו למצוות...

ובכן עזרני ה', שנזכה להמשיך מהם רוח חיים למלאות כל מחסורנו, ותשמע קול אנוחותינו תמיד, ויהיה לנו כח להמשיך על ידי אנוחותינו רוח חיים רוח טובה מהצדיקי אמת, להשלים כל החסרונות שחסר לנו, הן בגוף, הן בנפש, הן בממון, בגשמי וברוחני, כולם יתמלאו ויושלמו לטובה, כי עמך מקור חיים, ואתה משפיע רוח החיים לכל חי ולכל דבר שבעולם, על ידי צדיקיך האמתיים הדבוקים בתורתך הקדושה תמיד, אשר היא חיינו ואורך ימינו.

על כן חמול על עמך ישראל, ותגלה לנו צדיקך האמתיים, ותזכנו להמשיך מהם רוח החיים, עד שיהיה לנו כח על ידי אנוחותינו לבד שאנו נאנחים על מה שחסר לנו, שיהיה נשלם החסרון תכף, ותמלא כל משאלות לבנו לטובה. וכל העוונות והחטאים והפשעים שחטאנו לפניך, אשר על ידם סלקנו והרחקנו הרוח חיים, ועל ידם באו לנו כל החסרונות שחסר לנו, על כולם תמחול ותסלח ברחמיך הרבים, על ידי צדיקי הדור האמתיים אשר רוח אלקים בקרבם, אשר על ידם אתה מתרצה ומתפייס לישראל ברחמים, ועל ידם אתה מכפר ומוחל לעוונותינו בכל דור ודור, כמו שכתוב: **ואיש חכם יכפרנה**.

ותבטל ותשבר ותכניע כל אויבינו, וכל הקמים עלינו לרעה מהרהר הפר עצתם וקלקל מחשבתם.

צדיק

[מספר אוצר היראה - צדיק - דמ"ד]

מי שרוצה לשוב בתשובה ולתקן בשלמות מה שפגם בתחילה, שאז היה בבחינת **הפקר**, כי מי שאינו מקיים את התורה הוא מופקר ממש, כמבואר בפנים; על כן עיקר תיקונו על ידי הצדיק שהפקיר את עצמו בשביל השם יתברך, בהפקרות גדול ובמסירת נפש עצום מאד.

מכתב

[מספר א"י הנחל ב' - מכתב רצ"ו]

... שיש לו לב חזק ותקיף ללבוש רוח גבורה, ללחום מלחמת ה' להכניע ולכלות שורש זוהמת השקר של המינות ואמונות כוזביות, ולפרסם אור הצדיק האמת בעולם, לכלות הזוהמה של השקר...
כצפרים האחוזות בפח וכדגים שנאחזים במצודה נפשות העשוקות, הצדיק מציל נפשות העשוקות הקדושות מן החיות שלא יהיו ניצודים בהם, חס ושלום...
על ידי הצדיק, באים הרחוקים מאד ומתקרבים לה' יתברך ועל ידי זה נתרומם ונתעלה כבודו יתברך, כי זה עיקר כבודו שהרחוקים ביותר יתקרבו אליו על ידי תורת חסד של וכו'
ע"י התורת חסד של הצדיק החכם האמת באים הרחוקים מאד ומתקרבים לה' יתברך.

המציל נפשות עשוקות מן החיות רעות, מן הפחים והמצודות, וכל הבחינות הרעות שהיה בלתי אפשרי לעמוד כנגדם, אבל ה' יתברך גיבור על הכל ועשה עמנו נסים ונפלאות גדולות ונוראות, ועזר והושיע להצדיק להכניע קליפת המן הרשע וכל זרע עמלק, ולהפיל אותו וזרעו. בכל מקום שהסטרא אחרא מתגבר ביותר בודאי, יש שם קדושה טמונה וצפונה ונסתרת קדושה גבוהה מאד מאד (להכניע הסטרא אחרא והקליפה ההיא) תאמין ותדע, בכל יום ובכל עת ובכל מקום, שיש לנו כוח עדיין איך שהוא להתגבר על מה שצריך להתגבר באותו היום והמקום דייקא.
האדם יש לו בכוחו לבטל הסטרא דמותא מעצמו, להכניע הגוף והחומר, שהוא בחינת מיתה.